

Bienala umorului „Constantin Tănase“,

ediția a IX-a

Reuniune complexă, de indiciabil farmec și culoare, angajând forțe culturale diverse într-o comuniune benefică, Bienala umorului „Constantin Tănase“ de la Vaslui reprezintă o modalitate originală de cultivare a unor dimensiuni spirituale specifice și de stimulare a apariției de noi valori, argumentând practic, prin eficiența educativ-formativă a tuturor manifestărilor sale, că se desfășoară în cadrul Festivalului național „Cîntarea României“. Integrîndu-se în chip firesc și necesar acestei grandioase și permanente acțiuni naționale, Bienala s-a înscris pe o acoladă temporală largă, de 26 de zile, timp în

municipiul și județul Vaslui au cunoscut o substanțială și atrăgătoare suită de acțiuni cultural-artistice, unele de un elevat conținut estetic. Fervoarea, entuziasmul și bucuria nedisimulată cu care vasluienii au participat la manifestările Bienalei atestă interesul lor susținut față de actul de cultură, ca și legitimitatea diverselor inițiative înscrise în programul acestei ample sărbători veseliei lucide și responsabile. Nimic n-a fost uitat și nimic n-a fost lăsat deoparte. Avem în vedere atît paleta generoasă a acțiunilor (concursuri, șezători literare, expoziții, întâlniri, dezbateri, spectacole, medalioane, consfătuiri-bilanț, evocări) — toate împlinind, simbolic, un omagiu adus actorului de geniu care a fost Constantin Tănase, fiu al ținuturilor vasluiene —, cît și diversitatea unghiurilor de abordare a acestor acțiuni, la care au participat scriitori, directori de teatre, filmologi, teatrologi, critici literari, cronicari de teatru, publiciști, caricaturişti, activişti și instructori culturali, artiști amatori și profesioniști, reprezentanți ai canalelor mass-media, ziariști.

Înfăptuită sub egida Consiliului Culturii și Educației Socialiste, prin efortul consi-

derabil al Comitetului județean de cultură și educație socialistă Vaslui, îndrumat și sprijinit îndeaproape de organele locale de partid și de stat, Bienala a înscris pe agenda sa cîteva momente semnificative, dintre care spicuiem

Zilele comediei teatrale. Nouă seri de teatru pentru spectatorul vasluian, oferindu-i un afiş, fatalmente eclectic, dar care a făcut, prin chiar acest fapt, deliciul amatorilor genului, în săli arhipline. Se poate spune că am avut de toate: o montare cu sensuri primordiale estompate, rezolvări scenice modeste, regie fals îndrăznească și însuflețire actoricească factice (cu excepțiile de rigoare), la Teatrul Dramatic Bacovia din Bacău (**Interesul general** de Aurel Baranga — regia Anca Ovanez-Doroşenco); o comedie boulevardieră veselă fără adîncime, transpusă scenic cu un profesionalism... bine temperat, la Teatrul „Victor Ion Popa“ din Bîrlad (**Micii farisei** de Dimitris Psatas — regia Cristian Nacu); un spectacol promițător însă ciudat de inegal, debutînd admirabil (scenografie sugestivă, avînd o aură de inefabil), dar cantonînd în terestru și mediocru, la Teatrul Național „Vasile Alecsandri“ din Iași (**Autorul e în sală** de Ion Băieșu, regia — Saul Taişler); o montare incitantă sub raport estetic, la Teatrul Municipal din Ploiești (**Conu' Leonida față cu reacțiunea** de I. L. Caragiale — regia Dragoș Galgoțiu), avînd în Marian Rălea și Corneliu Revent doi interpreți remarcabili; o comedie de un carat meditativ-ideatic înalt (**Noțiunea de fericire** de Dumitru Solomon — regia Valeriu Moisesescu), cu prologul jucat în hol și restul... pe scenă, acolo unde echipa evoluează riguros și expresiv, avînd însă în Ștefan Bănică un interpret ce n-a știut să-și repereze întotdeauna tentația facilităților...

estradistice, uitind poate mai mult de o clipă că joacă sub emblema prestigioasă a Teatrului „Bulandra”; am mai putut vedea un admirabil spectacol cu **Bărbierul din Sevilla** de Beaumarchais, în regia lui Dinu Cernescu (Teatrul Giulești), precum și strălucitoarea reprezentație **Piațeta** de Carlo Goldoni, regizată de Silviu Purcărete cu trupa mereu vivace a Teatrului din Piatra Neamț. În sfârșit **Cirțițele** de Mihail Zoșcenko, în regia lui Valeriu Paraschiv, (Teatrul de Comedie), de o luxuriantă intrucitivă derutantă și de o indicibilă vibrație vitală, a încheiat acest afiș, făcându-ne să regretăm că Bienala nu poate ține mai mult. Eșantionul de spectacole a fost — să recunoaștem — interesant și ar binemerita considerații aplicate.

Concursul de interpretare. Deschis brigăzilor artistice, grupurilor satirice, interpreților soliști și în cuplu, el a echivalat cu un maraton: trei zile de întrecere, 1 200 de artiști amatori, 121 momente artistice distincte, pe care juriul (Tudor Popescu — președinte, Tamara Buciuceanu — vicepreședinte, Bogdan Căuș, Rodica Mandache, C. Stănescu, Alexandru Tocilescu, Octavian Iordăchescu, Vasile Mălinescu, Cristiana Stoian, Emil Rășcanu, Teodor Pracsiu) le-a cîntărit cu subtilă comprehensiune și exigență afectuoasă. Sînt veștejite, cu mijloace specifice, birocratismul, chiulul, beția, fariseismul, ipocrizia, demagogia, dispersarea și volatilizarea responsabilității, imoralitatea, flirtul culpabil, dizarmoniile familiale, comoditatea, inerția, rutina, lăcomia, neseriozitatea, poluarea folclorului, sloganul publicitar, stereotipiile comportamentale,

de atitudine și de limbaj, improvizația și spiritul pompieristic. Fără extrapolări forțate și fără echivocuri păgubitoare, cele mai bune formații surprind cu sagacitate bobul de nisip perturbator, sesizează cu subtilitate anomalia, fac incizii fine în social, cristalizînd o terapie eficientă. Cîtă ironie — atîta conștiință! ar putea fi deviza multor colective artistice prezente pe scena Bienalei de la Vaslui, colective animate de un pronunțat spirit civic, decise să îndrepte anumite stări de lucruri prin spectacole de atitudine, limpezi ca mesaj, riguroase ca structurare artistică, seducătoare prin umor, ținută scenică, eleganță și farmec. Starea umorului poate fi socotită înfloritoare grație majorității acestor formații, care știu să propage un rîs sănătos, optimist, purificator. Ceea ce nu însemnează că pădurea n-a avut și uscături, căci am văzut la Vaslui și însălări ciudate, cu pretenții artistice, colective încropite, aleatorii, cu programe cețoase, adormitoare, conținînd pe glumițe de doi bani, pe echivocuri ieftine, pe calambururi facile, alinturi și soluții sofisticate.

Desfășurată sub emblema atît de generoasă și stimulativă a Festivalului național „Cîntarea României”, Bienala umorului „Constantin Tănase” s-a încrustat în memoria noastră afectivă ca un eveniment de referință, potențînd energii și promovînd talente autentice, sub semnul vioioșiei de spirit, al seninătății meditative, al umorului benefic.

Teodor PRACSIU